

μεθ' ἧς καταγίνονται οἱ λέοντες τῆς Σύρου μας νὰ διευθετήσωσι τὰ ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐκ τῶν πολλῶν χαρτίνων *κερατιδίων*, ἅτινα παρατηροῦνται εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν Κυριῶν μας, ὡς καὶ ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν ἀπογευματιανῶν, τῶν περιφήμων συριακῶν ἀπογευματιανῶν, ἡ συρροὴ ἐν τε τῷ θεάτρῳ καὶ τῷ βαλκαντίῳ τῆς Καραμόντι προμηνύεται μεγίστη. Ἐξηγῶν τὰ *κερατίδια*, σὰς λέγω ὅτι οὕτω ὀνομάζεται εἰς τὸ ἰδιαίτερον λεξικόν μας ἡ προπαρασκευὴ τῶν κατσαρῶν τῶν Κυριῶν μας.»

Καὶ ὅλα ταῦτα ἐνῶ εἶναι βέβαιον ὅτι οἱ Συριοὶ, ὡς καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, νηστεύουν ἀπὸ Κιαραμόντε. Ὁ Πλάτων, ἂν ἀνεγεννᾶτο, εἶναι βέβαιον ὅτι ἐν Σύρῳ θὰ ἐστήνη τὴν ἰδανικὴν πολιτείαν τοῦ πλατωνικοῦ τοῦ ἔρωτος!

Εὐτυχῶς διὰ τοὺς Συριανοὺς ὁ Κουάκερος ἀστυνόμος τῶν ἐξεδράμε μέχρι Πατρῶν, μὴ δυνάμενος νὰ ὑποφέρῃ ὅτι οἱ Συριοὶ πρὸς πείσμα του διασκεδάζουν καὶ γελοῦν . . . μαζὶ του. Θὰ κάμουν λοιπὸν ἀπόκρεφ χωρὶς Μπουκλάκον. Ἀλλὰ δὲν θὰ τὸν ἀντικαταστήσουν μὲ κανένα μετρημεισμένον, διὰ νὰ μὴν τοὺς κακοφανῇ ὅταν ἐπανεέλθῃ;

Ἐλάβομεν εἰδήσεις καὶ περὶ τῆς εὐεργετικῆς αὐτῆς. Ὁ ἄνταποκριτὴς μας εἶναι ὀλίγον λεπτολάτρης· δὲν λογαριάζει πόσῃ δημοτικότητά, πόσον ἐνθουσιασμόν, πόσῃ *λυγοῦραν* ἀπεκόμισεν ἡ δροσερὰ Κιαραμόντε, ἀλλὰ τί συνέλεξεν ἡ κασετινίτσα τῆς. Φράγκα σχεδὸν **4000** ἔπεσαν λέγει ἐν τῷ θυλακίῳ τῆς εἰς δῶρα καὶ χρήματα, ἐκτὸς ἐτέρων 1000 δαπανηθέντων ὑπὸ τῶν *θυμάτων*

πρὸς στολισμὸν τοῦ θεάτρου, καὶ 1000 διὰ στεφάνους, ἀνθοδέσμας, περιστερὰς, καναρίνια καὶ μισθοδότησιν λούστρων διὰ νὰ χειροποδοχροτοῦν. Αἱ ῥιφθεῖσαι περιστερὰ ἦσαν τόσαι, ὥστε εὐθυμὸς ἐφημερὶς τῆς Σύρου ἔγραψεν ὅτι, καὶ τοὶ ὅλοι αἱ *πρίμαι* δοῖναι ὅταν γηράσουν γίνονται θυρωροὶ τῶν θεωρείων, ἡ Κιαραμόντε ἐξαιρετικῶς θὰ γίνῃ φύλαξ τοῦ περιστερεῶνός τῆς. Ἄν καὶ νομίζομεν ἡμεῖς ὅτι πρὸ πολλοῦ εἶναι ἀγρία μάλιστα φύλαξ, ὡς λευκὸς Κησλάραγας, τοῦ περιττειρεῶνός τῆς.

Τῇ ἐπαύριον ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἡ εὐεργετικὴ τῆς ἄλλης πριμαδόνας, κυρίας Ζουαρὲς. Καταβάλλονται καὶ ὑπὲρ αὐτῆς πολλὰ ἐνέργειαι ὑπὸ ἐνὸς μάλιστα ὅστις δὲν κορέννεται νὰ λέγεται Κορέσιος, ὅχι ὁ τῆς *Ἐκλεκτικῆς*.

Ἐλάβομεν καὶ τὸ προσκλητήριον τῆς κυρίας Ζουαρὲς, φέρον ἐν τῇ ἄνω γωνίᾳ τὴν φωτογραφίαν. . . τῆς ἡλικίας τῆς. Μᾶς ὑπεχρέωσε!

## ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Τῷ Φαμπρικαδόρῳ. Πολὺ εὐχαρίστως, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ξεβάφουν, ἦτοι ν' ἀφίγουν ἐρύθημα, ὡς τὸ σκανδαλῶδες σονετάκι. Διὰ τὰ ἄλλα, ἔχετε τὰ συγχαρητήριά μας.

Ἡ Διεύθυνσις.

προσφερομένην. Ἐπειτα καὶ αὐτοὶ ἄρά γε δὲν συνεπάθουν καὶ πρὸς ἄλλην; Ἠγάπων μόνον μίαν;

Αὐτὸ τὸ ἐρωτικὸν σύγχρονον ὅπερ παρενεβάζομεν ἐν τῷ διηγήματί μας θὰ φανῇ εἰς πολλοὺς παραδόξον καὶ μὴ φυσικόν· ἀλλὰ ἡ Εὐθαλία ἥτις ἔχει πείραν τοῦ καλοῦ κόσμου θὰ σὰς ἀπαντήσῃ ὅτι κατὰ τοῦτο μόνον εἶναι παράδοξον ὅτι περιγράφει διπλοῦν ἔρωτα, ἐνῶ φυσικώτερον θὰ ἦτο ἐὰν περιέγραφε τετραπλοῦν καὶ ἐξαπλοῦν ἀκόμα. Ὁ κοινωνικὸς συγχρωτισμὸς ἐπυκνώθη τόσον ἐν ταῖς καλαῖς λεγομέναις τάξεσιν, ὥστε ὁ νέος ἢ ἡ νέα ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ χορεσπερίδι προστριβόμενος πρὸς τόσους καὶ τόσας δέχεται καὶ ἀποδίδει παρὰ πολλῶν συγχρόνως σπινθήρας καὶ γίνεται οὕτω μία μετὰ γίγιστος ψυχῶν τόσον πολυσύνθετος, ὥστε ἀντὶ τοῦ ἐνιαίου, τοῦ μελαγχολικοῦ, τοῦ ὀρθοδόξου ἔρωτος ἔχομεν τὴν ζάλην ἐκείνην ἥτις ἀκριβῶς ὑπενθυμίζει τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἐν φιλικῇ διασκεδάσει, ὅταν ὁ οἶνος ὑψώσῃ τὴν σημαίαν τῆς ἐπαναστατικῆς νόσου τοῦ ἐντὸς τῆς ἐγκεφαλικῆς ἀτμοσφαίρας, παρασκευάζονται τὰ ἐκ διαφόρων ποτῶν κράματα, ἵνα γεννήσωσι ὅχι πλέον τὴν ζάλην, ἀλλὰ τὴν ἀποκτίνωσιν, τὸ *delirium*. Τοιαῦτα κράματα εἶναι οἱ ἐν ταῖς αἰθούσαις συλλαμβανόμενοι ἔρωτες. Μετέχουσι τῶν μελανῶν ὀφθαλμῶν τῆς μιᾶς καὶ τοῦ καρρὲ τῆς ἄλλης, τῆς ἡδονικῆς ἐπαφῆς ἐνὸς μηροῦ καὶ τῶν ἐρωτικῶν σπινθέρων οὓς βάλλει ἡ θεὰ χειροπληθοῦς ποδός. Ἐπειτα, ἐσυλλογίζετο ἡ Εὐθαλία, ὑπάρχουν καρδίαι μι-

κράι, ἱκανοποιούμεναι ἀπὸ ἑνὸς καὶ μόνου ἔρωτα, ὡς ὑπάρχουσι στόμαχοι ἀσθενεῖς ἀρκούμενοι εἰς ἑνὸς καὶ μόνου φαγητόν· ὑπάρχουν ὅμως καὶ καρδίαι μεγάλαι μόνις αἰσθανόμεναι καλὰ ἑαυτὰς ὅταν κατέχωνται ὑπὸ πέντε ἐρώτων, ὅπως ὑπάρχουν μεγάλαι αἰθούσαι μόνις θερμαινόμεναι ὅταν πέντε θερμάστραι καταναλίσκωσιν ξύλα καὶ ἄνθρακας. Τί θὰ τὰς κάμῃς αὐτὰς τὰς καρδίας, ὅταν σοῦ εἴπουν ὅτι εἰς τὸν δεῖνα ἔρωτα ἀνευρίσκουν οὐσίαν ὡς εἰς ζωμὸν προελθόντα ἐκ βρασμοῦ ὀστέων ὑπὸ ἀνωτάτην πίεσιν, ἐνῶ ὁ ἄλλος κεντᾷ τὴν ὄρεξιν ὡς ἔμβαμμα μπεκάτσας, ὁ ἄλλος πληροῖ τὴν καρδίαν εὐωδίας ὡς ἡ κρέμα τὸν στόμαχον, ὁ ἄλλος ἐξάπτει ὡς ζωμὸς ἀγγλικὸς πλήρης καυστικωτάτων ἀρωμάτων, ὁ ἄλλος πάλιν φέρει τὴν δρόσον τοῦ παγωτοῦ. Καὶ ὑπάρχουν βεβαίως τοιοῦτοι ἄνδρες, ὅπως ὑπάρχουν τοιοῦτοι ἔρωτες, ὅπως ὑπάρχουν τοιαῦτα γυναῖκες.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές).

Μουργος.